

Песен

Ще се смея през сълзи
и ще плача през смях,
ще съм будна в съня си,
ще съм смела през страх.
Във студа ще съм топла,
във жарта - буца лед.
в слънчев ден ще съм облак,
във дъжда ще съм пек.
Ще съм буря през август,
хризантема през май.
през април ще съм айсберг...
ще съм песен безкрай!

Ева Корназова

« Музиката дълбае небето »

Чарлз Бодлер

Новите хоризонти на Георги Корназов

Афро-американската музика е по същество плод на многократни кръстосвания, смесвания и срещи. през кратката си история, изхождайки от циганските традиции, от всички народни музика, минавайки през всички фази на световната универсална музика, чак до най-изтънчените електронни изобретения и преработки.

Няма такава област, с която джазът да не се е срещал, понякога до поглъщане на съставните елементи, за да ги направи на своя субстанция, на елемент на вечно възобновяване.

Джазът е наистина тази музика, родена от липса и от нищо, която непрестанно се храни от вече съществуващи и съседни звукове. Оттук е онази креативност, която надвишава собствените си форми.

Джазът постоянно е изложен на насрещните изпитания, на трансформация, на изчезване, на разтваряне, и това е единственият начин да остане жив.

Именно в това движение, в тази пукнатина, в това поле, тази музика намира от самото си начало причината на желанията си и обяснението на успехите си. Затова, ако иска и да живее, не просто да преживява, джазът трябва да се освобождава от самия себе си, намирайки нови пътеки за бягство, нови линии на сила, нови хоризонти.

Хоризонти, това е името на новата група на Георги Корназов, в която той се обкръжава със сопран-саксофониста Емил Паризиан, с китариста Маню Коджиа, с контрабасиста Марк Бюронфос и с барабаниста Карл Янушка. Заглавието на албума е « Вяра ».

« ВЯРА ».

Вяра в своето изкуство. Вяра в изкуството въобще. Днес изкуството не е повече отговор на смъртта, както Марло е казал на времето, а е борба за живот. Срещу кого трябва да се

борим, какво трябва да се атакува тогава, когато несправедливостта заразява въздуха, който вдишваме, пространството на мислите ни, тишината и изумлението на небесните тела? Нашият бунт е така лошо планиран, както и светът, който го предизвика е писал Сиоран. Тогава, напук съпротива или бунт. И надежда. Тази музика наричана джаз, е самата съпротива срещу механичната употреба на музиката. Това, което различава джаза от заобикалящата ни машинална музика е, че джазът точно ни събужда, разтърсва ни по средата на звука.

Музиката на Георги Корназов е проникната от много интензивни идеи и звуци. Той сънува за нови хоризонти, за нови изненади, оцветени с художествени взаимодействия, емоционални нюанси и с още никога нечувани звуци.

Квинтетът му владее всичките динамички на джаза, горещата нежност, интеллигентните преходи, преплитане на виртуозност и лиризм, сблъскане на традиции и импровизация, издавайки винаги трайна свежест, с никога не втръсваща структура, оставяйки ни да открием нови изненади при всяко заобикаляне на преките пътища и на други светлинни пътеки .

Изтънчени композиции, играещи в цветовете на небесната дъга тембри, силно колективно музициране, оркестрална динамика, гладка архитектура, това е една група с изключителна музикалност, мобилност и пластичност.

Неговата музика е силно лирична, не се накъсва никога и се разстила по естествен начин. Тя има сила, която действа между петимата музиканти а чрез тях достига и до нас и се простира с такава очевидност, като всичко, което е незаменимо.

Франк Медиони

Георги Корназов

Роден е на 30 септември 1971 г. в Севлиево, България. Паралелно на класическото си образование в музикалното училище Любомир Пипков и Националната Музикална Академия Панчо Владигеров в София, Георги се интересува от джаз и бързо започва да свири с най-реномираните български джазови музиканти: Милчо Левиев, Антони Дончев, Стоян Янкулов, Теодоси Спасов, Христо Йоцов, с групите Бели, зелени, червени, Акага, а също и с кларнетиста Иво Папазов.

През 1995 г. е приет в класа по джаз и импровизация в Националната Академия за Музика и Танци в Париж, където работи с Франсоа Жано, Жан-Франсоа Жени Кларк, Ерве Селан и Франсоа Теберж.

През следващата година спечелва награда за най-добър солист на Джазовия трамплин в Авиньон, под президентството на Даниел Юмер

През 1998 г. се дипломира с отличие (златен медал) в Националната Академия в Париж и спечелва трета награда като солист и втора награда за група със секстета на Жофруа Тамизие на националния джазов конкурс La Défense.

През 1999 г. създава своя квинтет със Стефан Гийом (саксофон, кларинет), Емануел Коджиа (китара), Тома Гримонпре (барабани) и Антонио Ликузати (контрабас), с които спечелва трета награда за група на Националния джазов конкурс La Défense.

През 2000 г. Георги участва в многобройни проекти: замества в Националния Джазов Оркестър на Дидие Лувале, под диригентството на Джон Луис (Modern Jazz Quartet) и като титуляр в следващата му версия с Паоло Дамяни. Участва в Париж джаз бигбанд. Акомпанира Тутс Тилеманс, Фил Колинс под диригентството на Куинси Джонс. През 2001 г. записва своя първи албум като лидер с авторска музика – « Старо Време » и участва във втория албум с OLN акустик на Жофруа Тамизие с участието на Кенпу Wheeler, а също така и в албума « A Suivre » на Париж Джаз Бигбанд. Създава квартет в почит на Джей Джей Джонсън с Дени Лулу (тромбон), Пиер Паоло Поци (барабани) и Стефан Кереки (бас), с които свири в Radio France. От 2002 г. свири в новата група на Анри Тексие « Страда » секстет.

През 2004 г. Георги записва втори албум с авторска музика – « С дъх на розово масло » с гост Красен Люцканов (кавал).

През 2005 г. е поканен като постоянен член във Виена Арт Оркестра, дирижиран от Матиас Рюг, с който записва албума « Swig and affairs » , а също и в секстета на Жан-Мари Машадо « Андалусия ».

През 2006 Георги създава 2 нови групи: « Хоризонт » квинтет с Емил Паризиан, Маню Коджиа, Марк Буронфос, Карл Янушка и триото Корназов/Коджиа/Тамизие.

През 2007 е поканен от НДР Биг Бенд, Хамбург, където работи с Боб Брукмайер, Ал Жаро, Кристоф Лауер, Джин Калдерацо, Ерик Уотсън, Нилс Вограм, а също и с композиторите и аранжори Стив Грей и Майкъл Гибс.